

فیلم پیمان معادی در بین نامزدهای جوایز موسیقی آسیا پاسیفیک «بمب: یک داستان عاشقانه»

فیلم «بمب: یک داستان عاشقانه» به عنوان یکی از پنج نامزد نهایی جایزه بهترین موسیقی متن در جوایز سینمایی آسیا پاسیفیک انتخاب شد.

«لنی کارپندرو» آهنگساز مطرح یونانی که ساخت فیلم موسیقی «بمب: یک داستان عاشقانه» ساخته پیمان معادی را بر عهده داشته است، به عنوان یکی از پنج نامزد جایزه بهترین موسیقی متن دوازدهمین دوره جوایز سینمایی آسیا پاسیفیک انتخاب شده است. جایزه بهترین موسیقی فیلم که امسال برای اولین بار به این جوایز سینمایی اضافه شده «بمب یک داستان عاشقانه»، «هری کرگسون ویلیامز» برای ساخت موسیقی فیلم «نفس» (استرالیا)، «هیلدور گونادوتیر» و «یوهان یوهانسون» برای موسیقی فیلم «مریم‌مجدلیه» (استرلیا، بریتانیا)، «ایان کایاباب» برای فیلم «پور تره» (فیلیپین) و «عمر فادل» برای ساخت موسیقی متن فیلم «یوم‌الدین» (مصر) خواهد بود. «ریونچی ساکاموتو» آهنگساز ژاپنی ریاست هیات‌داوران اعطای جایزه بهترین موسیقی متن جوایز سینمایی آسیا پاسیفیک ۲۰۱۸ را بر عهده دارد. «لنی کارپندرو» بیشتر برای ساخت موسیقی فیلم‌های «تئو آنجلوپولوس» کارگردان نامدار یونانی چون فیلم «بدیت و یک روز» شناخته شده است. فیلم «بمب: یک داستان عاشقانه» نخستین همکاری این آهنگساز مطرح با سینمای ایران محسوب می‌شود. مراسم دوازدهمین دوره جوایز سینمایی آسیا پاسیفیک روز ۲۹ نوامبر (۸ آذر) در بریسان استرلیا برگزار خواهد شد و فهرست کامل نامزدهای این رویداد سینمایی روز ۱۷ اکتبر (۲۵ مهر) اعلام می‌شود.

■ ■ ■

جشنواره موسیقی فجر ارز دولتی ندارد

مدیرکل دفتر موسیقی وزارت ارشاد با اشاره به چالش‌های پیش روی دبیرخانه سی و چهارمین جشنواره موسیقی فجر برای حضور گروه‌های خارجی گفته است که از ارز دولتی برای برگزاری جشنواره موسیقی فجر نمی‌تواند استفاده کند؛ در نتیجه امسال بحث ارز یکی از چالش‌های مهم جشنواره امسال موسیقی فجر است.

علی ترابی (مدیرکل دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی) در برنامه رادیویی «شب موسیقی» شبکه رادیویی تهران، با اشاره به چالش‌های پیش روی دبیرخانه سی و چهارمین جشنواره موسیقی فجر در باره حضور گروه‌های خارجی در این دوره از جشنواره با توجه به مشکلات ارزی کشور توضیح داد: براساس سیاست‌های دولت، ارز دولتی تنها به کالاهای اساسی تعلق می‌گیرد و ما نمی‌توانیم از آن برای برگزاری جشنواره موسیقی فجر استفاده کنیم در نتیجه امسال بحث ارز یکی از چالش‌های مهم ما است. او افزود: بیش‌تر اتفاقات مخصوصاً در بخش بین‌الملل وابسته به ارز و بودجه است و ما این مساله را پیگیری کردیم که خوشبختانه در این چند روز اخیر خبرهای امیدوارکننده‌ای می‌رسد. مدیرکل دفتر موسیقی با اعلام این که نسبت به سال گذشته وضعیت مالی خوبی در جشنواره موسیقی فجر وجود ندارد، گفت: ما باید با نهایت صرفه‌جویی و دقت گروه‌ها را انتخاب کنیم و کیفیت را حفظ خواهیم کرد. ممکن است از نظر کمیت گروه‌های شرکت‌کننده دستخوش تغییر شویم اما تأکید این است که گروه‌های باکیفیتی در جشنواره امسال حاضر شوند.

فصلنامه موسیقی ماهر بیست ساله شد

معجزتی همچنان جاری

کامیار صلواتی، پژوهشگر

شماره هشتادم فصلنامه موسیقی ماهر به‌تازگی منتشر شده است. با این شماره، فصلنامه ماهر بیست‌ساله شده و با اعتباری مثال‌زدنی، اعتباری علمی که به جرأت می‌توان گفت هیچ‌یک در تاریخ نشریات فارسی‌زبان موسیقی بدان دست نیافته‌اند. اما تکیه‌گاه این اعتبار بی‌همتا کجاست و چرا

فصلنامه ماهر شأنی چنین وزین یافته‌است؟

فصلنامه ماهر به روایتی دیگر اکنون ۲۷ ساله شده است. اولین شماره «کتاب ماهر»، که بعدها تبدیل به «فصلنامه ماهر» شد، در ۱۳۷۰ منتشر شد. نویسندگان ماهر در ابتدا ترکیبی از نویسندگان مجلات موسیقی پیش از انقلاب چون علی محمد رشیدی و ساسان سپنتا و بعضی

موسیقی‌دانان موسیقی کلاسیک ایرانی از جمله داریوش طلایی، فرهاد فخرالدینی و علی تجویدی بودند. مقالاتی درباره موسیقی ایرانی، مسائل مربوط به دانشگاه‌ها، سیاست‌گذاری‌های موسیقایی، و نقد و بررسی آثار تئوریک حوزه موسیقی کلاسیک ایرانی در کتاب ماهر منتشر می‌شدند و به‌طور کلی ماهر آن روزگار پیوند بیشتری با وقایع جاری حوزه موسیقی داشت.

با تغییر «کتاب ماهر» به «فصلنامه ماهر»، اوضاع و رویه ماهر تغییر کرد. بابر آمدن نسلی از اتنوموزیکولوگ‌ها (موسیقی‌شناس‌ها) مانند ساسان فاطمی و هومان اسعدی که به‌طور تخصصی با موضوع موسیقی‌شناسی و بررسی نظری و پژوهشی موسیقی دست و پنجه نرم کرده بودند، ماهر شخصیتی متفاوت یافت. ماهوری که امروز می‌شناسیم، ماهوری که بیست ساله شده‌است، حاصل این تلاش‌های آکادمیک است.

ماهور تمرکز خود را بر «اتنوموزیکولوژی» گذاشته است نه جریان‌های موسیقایی روز و نه آنچه در بازار موسیقی کلاسیک ایرانی یا در عرصه عمل جریان دارد. این یکی از وجوه متمایز ماهر

بابر آمدن نسلی از اتنوموزیکولوگ‌ها (موسیقی‌شناس‌ها) مانند ساسان فاطمی و هومان اسعدی، که به‌طور تخصصی با موضوع موسیقی‌شناسی و بررسی نظری و پژوهشی موسیقی دست و پنجه نرم کرده بودند، ماهر شخصیتی متفاوت یافت

است. با این حال، بر خلاف آنچه که در سرمقاله شماره هشتادم ماهر آمده است، در تاریخ نشریات موسیقی، این تنها ماهر نبوده است که «خود را به موضوعاتی مشخص» مقید کرده باشد، اما رویکرد و روش‌مندی ماهر در مواجهه با این «موضوعات مشخص»، تقریباً بی‌همتا و متمایز بوده است. از سوی دیگر، ماهر خلأی را پر کرده است و آن هم خلأ نبود نشریات

«علمی-پژوهشی» یا «علمی-ترویجی» در حوزه موسیقی و موسیقی‌شناسی است. این خلأ البته شاید از جهاتی مفید هم باشد؛ چه آنکه وضعیت کاسب‌محورانه نشریات علمی-پژوهشی در دیگر رشته‌ها هنوز به حیطه موسیقی راه پیدا نکرده است و چون انتشار مقاله‌ای در ماهر امتیاز پژوهشی و علمی رسمی‌ای برای دانشجویان و استادان موسیقی ندارد، نوشته‌های واقعاً دغدغه‌مندانه نیز در ماهر بیشتر مجال انتشار یافته‌اند.

علاوه بر این‌ها، ماهر نقش بسیار پررنگی در شناساندن فرهنگ‌های موسیقایی هم‌جوار به خوانندگان، موسیقی‌شناس‌ها، موسیقی‌دان‌ها (البته که شور یختانه چندان میانه‌ای با اندیشه‌ورزی و مطالعه ندارند) و پژوهشگران داشته است؛ از جمله شناساندن موسیقی منطقه ماوراءالنهر، موسیقی اعراب و عثمانی و بعضی از انواع دیگر موسیقی‌های مردمی (فولکلور). این مقالات در کنار نوشته‌هایی درباره تاریخ موسیقی در ایران یا بررسی و معرفی اسناد تاریخی، سهمی بسیار مهم را در پژوهش‌های تاریخی ایفا کرده است. به جرأت می‌توان گفت که اگر فصلنامه ماهر نبود، بسیاری از زوایای تاریخ موسیقی در ایران همچنان تاریک باقی مانده بود.

اتفاقی که برای ماهر در سال‌های اخیر افتاد و البته در یک دو سال اخیر اندکی کم‌رنگ‌تر شده، تغییری است که به تعبیری می‌توان آن را «مارکسی» دانست: تلاش برای «تغییر» وضعیت موسیقی به جای «تفسیر» و «شناخت» آن. معرفی «موسیقی قدیم ایران» و تلاش برای فراهم کردن بسترهای تئوریک تغییر عملی در موسیقی ایرانی، نمود بارز این تلاش برای تغییر به‌جای تفسیر بود (هرچند

اگر به این واقعیت

شگفت‌انگیز توجه کنیم

که ماهر وابسته به هیچ

نهاد دولتی یا سیاست‌گذار

بالادستی‌ای نیست، به

معجزتی شبیه‌تر می‌ماند؛

جدیت و پژوهشگری و

جست‌وجوگری بی‌وقفه

در بالاترین سطح موجود

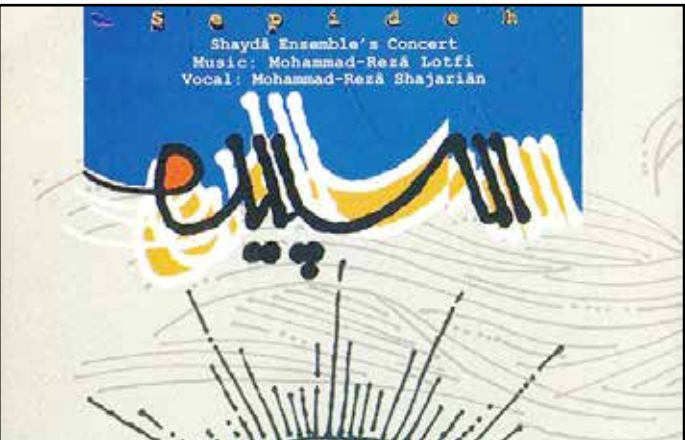
و همواره دور از ابتذال و

عامیانگی جاری فضای

موسیقی در این دودهه

تفسیر خود به هیچ‌وجه خالی از اراده‌ای برای تغییر نیست). این رویکرد ماهر، باعث شد تا بعضی‌ها آشکارا و پنهانی مخالفت‌هایی با فصلنامه و مطالب‌اش داشته باشند و این خطری بود که از نظر آن‌ها ماهر را تهدید می‌کرد: تبدیل شدن آن از یک فصلنامه پژوهشی به رسانه‌ای برای انتشار مانیفست‌های هنری در قالب نوشته‌هایی علمی. باوجود این‌ها، هیچ‌گاه در چهره خلل ناپذیر بلندمرتبه ماهر خللی ایجاد نشد و ماهر همچنان عرصه‌ای است که نوشتن در آن برای هر نویسنده‌ای اعتباری به‌ارمغان می‌آورد.

اگر به این واقعیت شگفت‌انگیز توجه کنیم که ماهر وابسته به هیچ نهاد دولتی یا سیاست‌گذار بالادستی‌ای نیست، به معجزتی شبیه‌تر می‌ماند؛ معجزه‌ای که به‌سلامت‌از همه «روسی‌خانه‌های داووستد» عبور کرده است: جدیت و پژوهشگری و جست‌وجوگری بی‌وقفه در بالاترین سطح موجود؛ و همواره دور از ابتذال و عامیانگی جاری فضای موسیقی در این دو دهه. امید که همواره چنین زاینده و بزرگوار باقی بماند.

براساس تاریخ نشر آثار اهتمام‌بورد و از این طریق بر اهمیت پایگاهش بیفزاید. اما باز هم این امکان چنانچه در بیپ‌تیونز فراهم شود، باز هم بر ضرورت وجود یک پایگاه رسمی-دولتی اعلام اطلاعات مجوز نشر می‌افزاید. شایسته است که مدیر محترم دفتر موسیقی برای این مساله فکری کنند و در بودجه سال آینده برای ایجاد چنین وب‌سایتی تدارک لازم را ببینند.

پایگاه اطلاعات سال نشر آثار رانیز قابل جستجو و فهرست کردن کند باز هم آلبوم‌هایی که روی این پایگاه برای فروش عرضه نشده‌اند از فهرست پژوهش و آمار دقیق جامی‌مانند. هرچند خوب است که این پایگاه که اکنون مرجعیتی نیز در فروش آلبوم‌های یافته‌به‌اتوجه‌اهمیت‌مرجعیت در انتشار اطلاعات نشر آلبوم‌ها، نسبت به فراهم ساختن قابلیت جستجو و فهرست‌سازی